

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/93/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1117010253
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kubík
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1117010253.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Tibora Kubíka a sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci proti obžalovanému A. Q., pre pokračovací prečin neoprávneného vyrobienia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a iné, o odvolaniach prokurátora a obžalovaného A. Q. proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 1T/16/2017 zo dňa 21. 06. 2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. 09. 2017 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému Jánovi Q., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., K. XXXX/XX, vo väzbe od 12. 02. 2017

u k l a d á

I/

Za skutky v bode 1/ a 2/

podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4, § 41 ods. 1 a § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. z r u š u j e sa výrok o treste vo vzťahu k obžalovanému A. Q. v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 0T/7/2016 zo dňa 26.01.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

II/

Za skutok v bode 3/

Podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 4, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 2 (dva) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. z r u š u j e sa výrok o treste vo vzťahu k obžalovanému A. Q. v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T/33/2016 zo dňa 24.08.2016, ako aj všetky ďalšie

rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Vo zvyšnej časti ostáva napadnutý rozsudok nezmenený.

III./

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného A. Riga, nar. 24.03.1992 z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Q. Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 1T/16/2017 zo dňa 21. 06. 2017 boli obžalovaný A. Q., nar. XX. XX. XXXX v Bratislave uznaný za vinného v bodoch 1/a 2/ pre pokračovací prečin neoprávneného výrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. v bode 1/ aj v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., v bode 3/ zo spáchania prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/09.01.2016 v čase okolo 01.00 hod. v parčíku pri Obchodnej ulici v Bratislave z kabelky, ktorú mala poškodená A. E. položenú na lavičke, na ktorej sedela zobral dámsku koženú peňaženku čiernej farby podlhovastého tvaru s nápisom F. C. v hodnote približne 10,- € obsahujúcu hotovosť približne 90,- €, doklad totožnosti, kartičku poistenca k zdravotnému poisteniu, platobnú kartu Slovenskej sporiteľne, a.s. k účtu poškodenej, papierik s prihlasovacími údajmi poškodenej do internetbankingu k tomuto účtu, ISIC kartu -všetky tieto veci na meno poškodenej - a taktiež zobral z kabelky mobilný telefón značky SONY Xperia M4 Aqua čiernej farby v hodnote 269,- € patriaci poškodenej a uvedeným konaním poškodenej A. E. spôsobil škodu krádežou vecí vo výške približne 369,-€. a tohto konania sa obvinený Ján Q. dopustil po tom, čo bol 07.11.2015 v blokovom konaní rozhodnutím Obvodného oddelenia Policajného zboru Podunajské Biskupice právoplatným 07.11.2015 uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti majetku formou krádeže podľa § 50 odsek 1 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za ktorý mu bola týmto rozhodnutím uložená pokuta vo výške 30,- € nezaplatená na mieste, k čomu bol vystavený blok evidenčného čísla 11032824, ktorý si obvinený prevzal a rovnako po tom, čo bol obvinený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II číslo konania 3T/192/2014-94 z 02.01.2015 právoplatným 27.02.2015 uznaný za vinného okrem iného aj za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona,

2/ následne za pomoci neoprávnene zaobstaraných údajov z papierika s prístupmi do internetbankingu poškodenej a pomocou uvedeného mobilného telefónu poškodenej sa dňa 09.01.2016 v čase o 07:44 hod prihlásil do internetbankingu k osobnému účtu poškodenej v Bratislave na Dudvážskej ulici a vykonal pokus o neoprávnenú transakciu vo výške 500,- € s úmyslom previesť ich na protiúčet, ktorý mu poskytla iná osoba, ktorú o to na uvedenom mieste požiadal s vymysleným zdôvodnením s tým, že v prípade úspešnosti transakcie budú peniaze z účtu tejto osoby vybraté z najbližšieho bankomatu, avšak príkaz na úhradu cez internetbanking sa obvinenému nepodarilo úspešne zrealizovať,

3/od presne nezisteného času do 04.30 hod dňa 01.08.2016, kedy bol v Bratislave na Rudnayovom námestí kontrolovaný hliadkou Policajného zboru neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu plastové vrecko s tlakovým uzáverom s poskladaným novinovým papierom vložené v plastovom obale s papierovými vreckovkami, pričom v plastovom vrecku mal 184 mg kryštalickej látky obsahujúcej metamfetamín a to v množstve 130 mg absolútneho metamfetamínu a tiež prechovával sklenenú časť žiarovky obsahujúca 52 mg kryštalickej látky obsahujúcej metamfetamín a to v množstve 40 mg absolútneho metamfetamínu a teda spolu prechovával kryštalickú látku obsahujúcu metamfetamín v celkovom množstve 236 mg, z čoho bolo 170 mg absolútneho metamfetamín a tieto predmety obvinený po spozorovaní hliadky Policajného zboru uložil do kamenného žľabu na stene fasády Dómu Svätého Martina k odkvapovej rúre, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok a obvineným prechovávané množstvo predstavuje najmenej dve obvykle jednorazové dávky tejto psychotropnej látky na použitie.

Za to bol obžalovaný Ján Rigo odsúdený súdom prvého stupňa za skutky v bodoch 1/ a 2/ podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon uloženého trestu bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava I sp. zn. OT/7/2016 zo dňa 26.01.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Za skutok v bode 3/ bol obžalovaný A. Q. odsúdený podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na výkon uloženého trestu bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T/33/2016 zo dňa 24.08.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Zároveň, podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd prvého stupňa zaviazal obžalovaného nahradiť poškodenej A. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H., A. XXX/X škodu vo výške 369,-€.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie tak prokurátor ako aj obžalovaný A. Q..

Prokurátor vo svojom odvolaní vytkol prvostupňovému súdu, že nepostupoval pri úvahe o spôsobe určenia výmery trestu v súlade so zákonom a tento postup vyústil do nesprávneho výroku o treste, hoci úvahu o ukladaní dvoch súhrnných trestov vo vzťahu k súdom citovaným rozhodnutiam považuje za správnu. Vo výroku o treste však okresný súd nepostupoval v súlade s ust. § 165 ods. 1 Tr. por. a nevyjadril v tomto výroku svoj záver o vyhodnotení poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a ich pomere (§ 38ods. 2 Tr. zák.), ktorý je určujúci pre zákonnú úpravu trestných sadzieb, hoci v odôvodnení rozsudku konštatuje, že prihliadol aj na uvedené okolnosti, že vzal do úvahy, že obžalovaný v minulosti bol odsúdený pre trestné činy, ako aj to že sa k spáchaniu skutkov v plnom rozsahu doznal. Odvolateľ ohľadom skutkov v bodoch 1/ a 2/ poukázal na to, že poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. (úprimná ľútosť) nepovažuje u obžalovaného za uplatniteľnú, keďže o jeho prejavenej ľúlosti možno dôvodne pochybovať, nakoľko spôsob života a v trestnej činnosti rovnakého a obdobného charakteru samé o sebe svedčia o nesúlade obsahu jeho slov ľúlosti s jeho skutočným postrojom k uvedenej trestnej činnosti. Je však názoru, že priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. bola daná, vzhľadom na spáchanie viac trestných činov v rámci zbiehajúcej sa trestnej činnosti. Obdobne bola daná aj ďalšia priťažujúca okolnosť, a to podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., keďže obžalovaný Rigo pred zbiehajúcou sa trestnou činnosťou už bol odsúdený. Vo vzťahu ku skutku v bode 3/ uviedol, že síce obžalovaný pri výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie pri rozhodovaní o vzatí jeho osoby do väzby formálne prejavil svoju ľútosť podľa § 36 písm. 1/ Tr. zák., avšak ku skutku v prípravnom konaní sa napokon nevyjadril, preto je možné dôvodne pochybovať o úprimnosti prejavenej ľúlosti. Nepovažuje preto ani pri tomto skutku túto poľahčujúcu okolnosť za uplatniteľnú. Je tiež toho názoru, že priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. je aj v tomto bode daná, vzhľadom na spáchanie viac trestných činov v rámci zbiehajúcej sa trestnej činnosti a taktiež bola daná aj ďalšia priťažujúca okolnosť, a to podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., keďže pred zbiehajúcou sa trestnou činnosťou už bol obžalovaný odsúdený. Vyjadril sa prokurátor aj k prípadnému použitiu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. (t.j. napomáhanie orgánom v trestnom konaní) aj v nadväznosti na aktuálne stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR pod číslom 44 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodovaní súdov Slovenskej republiky pod č. 5/2017. Ma preto za to, že v prípade súhrnného trestu za skutky v bodoch 1/, 2/ bol pomer poľahčujúcich okolností - 0, a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/, m/ Tr. zák. - 2, preto trestná sadzba by mala vychádzať v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. od 2 roky a 4 mesiace až 5 rokov trestu odňatia slobody. Pokiaľ ide o skutok v bode 3/ odvolateľ tiež nevzhladal žiadnu poľahčujúcu okolnosť, avšak vidí 2 priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., preto trestná sadzby by mala byť od 1 rok až 3 roky odňatia slobody. Záverom preto prokurátor navrhol vyhovieť tomuto odvolaniu s tým, aby krajský súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b/, d/, e/ Tr. por. tak, že zruší napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozhodne podľa podaného odvolania.

Alternatívne navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vec vrátiť okresnému súdu na jej opätovné prejednanie v potrebnom rozsahu a následné rozhodnutie vo výroku o treste.

K podanému odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril aj obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, v ktorom namietal nepriznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., nakoľko sa ku skutku priznal a svoje konanie oľutoval a taktiež trval na priznaní ďalšej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., že bol nápomocný pri objasňovaní trestnej činnosti. V tejto súvislosti poukázal na iné rozhodnutie Najvyššieho súdu SR Tdo 63/2016, kde tento konštatuje, že pri prijatí vyhlásenia obvineného o vine má byť uplatniteľná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. navrhol preto odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný v písomných dôvodoch svojho odvolania zo dňa 24. 07. 2017 vytkol súdu prvostupňovému súdu, že mu uložil neprímerane prísny trest, pričom sám si uvedomil, že konal z mladíckej nerozvážnosti a v drogovej závislosti. Uviedol, že jeho doterajší pobyt vo väzbe ako aj vo výkone trestu v inej veci ho priviedol k zamysleniu sa nad svojím doterajším spôsobom života, v ktorom vidí nutnosť radikálnej zmeny. Verí tomu, že podporou svojej rodiny a blízkych chce viesť iný spôsob života, preto prosí aby súd mu dal príležitosť a zväžil výšku uloženého trestu a uložil mu miernejší trest.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu intervenujúci prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na písomných dôvodoch podaného odvolania a navrhol im vyhovieť. Odvolanie obžalovaného však navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný A. Q. aj so svojím obhajcom zotrvali na dôvodoch podaného odvolania, s tým, aby krajský súd zmenil výrok o treste a uložil mu miernejší trest za súčasného uloženia súhrnného trestu. mu uložil súhrnný trest odňatia slobody.

Krajský súd na verejnom zasadnutí podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie podané zo strany prokurátora treba považovať v podstate za dôvodné, ale odvolanie obžalovaného za nedôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

Podľa § 321 ods. 3 Tr. por. ak preskúmava všetky výroky, ale je chybná len časť napadnutého rozsudku a možno ju oddeliť od ostatných, zruší odvolací súd rozsudku len v tejto časti; ak však zruší hoci aj len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivito i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd je názoru, že v konaní pred okresným súdom ako súdom prvého stupňa nedošlo k žiadnym takým chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pričom na hlavnom pojednávaní boli vykonané všetky dostupné a potrebné dôkazy nevyhnutné pre spravodlivé rozhodnutie súdu. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa vykonané dôkazy ku skutku v podstate správne vyhodnotil a to spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu § 2 ods. 12 Tr. por.

Z kontextu vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní vyplýva, že obžalovaný Ján Q. na hlavnom pojednávaní dal vyhlásenie o vine, preto so zreteľom na jeho vyhlásenie v zmysle ustanovenia § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. (kedy vyhlásil, že sa cíti byť vinný), odvolací senát krajského súdu sa zamerenal len na výrok o treste s tým, že ohľadne výroku o vine súd prvého stupňa prijal vyhlásenie obžalovaného o vine, ktoré je nenapadnuteľné odvolaním a neodvolateľné (§ 257 ods. 5 Tr. por.), to znamená že týmto vyhlásením aj právna kvalifikáciu skutku tak, ako to bolo uvedené v obžalobe, bola potvrdená. Zo spisového materiálu (č. l. 273 a nasl.) je zrejmé, že obžalovaný Ján Q. bol na hlavnom pojednávaní dňa 21. 06. 2017 riadne súdom poučovaný (č.l. 286 a nasl.), urobil vyhlásenie o vine, ktoré bolo súdom prvého stupňa aj prijaté. Z uvedených dôvodov odvolací súd preskúmal u jeho osoby len oddeliteľný výrok o treste.

Prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí, kto neoprávnene vyrobí, pozmení, napodobní, falšuje alebo si obstará platobný prostriedok alebo elektronické peniaze alebo inú platobnú kartu vrátane telefónnej karty alebo predmet spôsobilý plniť takú funkciu na účel použiť ho ako pravý alebo na taký účel ho prechováva, prepravuje, použije alebo poskytne inému, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov. (skutok v bode 1/).

Podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. prečinu krádeže sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec, tým, že sa jej zmocní a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý. Podľa § toho istého ustanovenia podľa odseku 3 odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený. (skutok v bode 2/).

Podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. kto neoprávnene prechováva pre vlastnú potrebu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky. (skutok v bode 3/). V zmysle § 34 Tr. zák., ktorý poníma zásady pri ukladaní trestu, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Krajský súd konštatuje, že v osobe obžalovaného Q. Q. v súčasnosti ide o 25 ročného, nevyučeného, slobodného muža, ktorý napriek svojmu mladému veku už bol 4-krát súdne trestný. Treba taktiež uviesť, že okrem tohto trestného konania sa vedú proti nemu ešte ďalšie dve trestné stíhania v súdnom štádiu konania na Okresnom súde Bratislava III jednak pod sp.zn. 3T/189/2016 ako aj pod sp.zn. 2T/29/2016. Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Pokiaľ ide o výrok treste, krajský súd v názorovej zhode aj s odvolacími dôvodmi prokurátora konštatuje, že okresný súd postupoval pri ukladaní dvoch súhrnných trestov v podstate správne.

Keďže obžalovaný A. Q. teraz súdnej trestnej činnosti v skutkoch 1/ a 2/ sa dopustil skôr, ako bol Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 0T/7/2016 zo dňa 26. 2016 právoplatne uznaný za vinného pre prečin krádeže a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace s výkon v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, správne mu bol uložený okresným súdom súhrnný trest podľa ustanovenia § 42 ods. 1 Tr. zák.

Obžalovaný A. Q. v skutku v bode 3/ sa dopustil skôr, ako bol odsúdený Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T/33/2016 zo dňa 24.08.2016, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., kde mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd však konštatuje, že okresný súd pochybil, pokiaľ vo výroku o trestoch neuviedol všetky tie zákonné ustanovenia, podľa ktorých bol ten - ktorý súhrnný trest uložený (§ 165 ods. 1 Tr. por.). Konkrétnejšie, neuviedol vôbec pomer poľahčujúcich ani priťažujúcich okolností v zmysle ust. § 36 a § 37 Tr. zák..

Tieto vytknuté skutočnosti okolnosti odvolací krajský súd napravil tak, že ohľadne skutkov v bodoch 1/ a 2/ priznal u obžalovaného A. Q. iba jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/Tr. zák., že sa ku skutku doznal, pričom konštatoval u neho dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, písm. m/Tr. zák. tak, že spáchal viac trestných činov a bol už v minulosti pre trestný čin odsúdený. V nadväznosti na uvedené v súlade aj s ust. § 38 ods. 4 Tr. zák. taktiež konštatuje, že prevažuje tu pomer priťažujúcich okolností a tým dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa zvyšuje o jednu tretinu. Takto navýšená zákonná trestná sadzba tu bola od 2 roky a 4 mesiace až 5 rokov. Za správny a zákonný, ale aj primeraný považoval krajský súd uloženie súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 2 roka a 6 mesiacov, a to vo vzťahu k hore uvedenému trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava I pod sp.zn. 0T/7/2016. Zaradenie do príslušného ústavu na výkon trestu sa opiera o § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., nakoľko pred spáchaním tejto trestnej činnosti obžalovaný ešte nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

V bode 3/ výrok o treste napravil krajský súd tak, že taktiež konštatoval tu 1 poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. (doznal sa) a dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, písm. m/Tr. zák. tak, že spáchal viac trestných činov a bol už v minulosti pre trestný čin odsúdený. V nadväznosti na uvedené v súlade aj s ust. § 38 ods. 4 Tr. zák. taktiež konštatuje, že prevažuje tu pomer priťažujúcich okolností a tým dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa zvyšuje o jednu tretinu. Takto navýšená zákonná trestná sadzba je 1 rok až 3 roky. Takže krajský súd v tomto bode uložil obžalovanému J. Q. ďalší súhrnný trest odňatia slobody vo vzťahu k odsúdeniu Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 3T/33/2016 zo dňa 24. 08. 2016, a to vo výmere 1 rok a 2 mesiace. Keďže pred spáchaním tohto skutku obžalovaný už bol medzičasom vo výkone trestu odňatia slobody, jeho zaradenie do aktuálneho ústavu na výkon trestu (stredný stupeň) sa opiera o ust. § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák..

So zreteľom na hore uvedené závery krajský súd napravil výroky o uložených súhrnných trestoch tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší opravný prostriedok.